

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/46/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010147
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1620010147.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Jána Goliana, PhD., v trestnej veci obžalovaného U. B., pre prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, a elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2020, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/26/2020 zo dňa 10.05.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.09.2022 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/26/2020 zo dňa 10.05.2021 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

U. B., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom L.

ukladá

Podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2020, § 37 písm. m), § 38 ods. 2., ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaraďuje obžalovaného na výkon restu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 3T/26/2020 zo dňa 10.05.2021 bol obžalovaný U. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, a elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2020, na tom skutkovom základe, že

obvinený si v presne nezistenom čase dňa 10.08.2019 od 22.00 h do 23.00 h na presná nezistenom: mieste v Malackách, doposiaľ nezisteným spôsobom zabezpečil platobnú kartu VISA s identifikačným číslom **** * 8404 vydané k bankovému účtu IBAN: P XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného v peňažnom ústave Všeobecnej úverovej banky a.s. na meno P. B., s ktorou obvinený stretol A. Y., ktorému prisľúbil nabitie kreditu na mobil prostredníctvom tejto platobnej karty, pričom A. Y. neuviedol, že sa nejedná o jeho platobnú kartu a následne sa menovaní presunuli na čerpaciu stanicu Narspetrol na adrese L., A. XX, kde obvinený U. B. dal A. Y. uvedenú platobnú kartu a A. Y. následne vykonal platbu dňa 10.05.2019 v čase o 23.57 h na sumu 13,50 Eur, pričom dobíjanie kreditu sa nepodarilo, tak sa obvinený U. B. spolu s A. Y. presunuli na čerpaciu stanicu TAM Autohof na "adrese Malacky, U. XXXX/

XX, kde obvinený U. B. vykonal dve platby -s uvedenou platobnou kartou za sebou a to dňa 11.08.2019 v čase o 00.13 h na sumu: 17,80 Eur a dňa 11.08.2019 v čase o 00.14 h na sumu 3,- Eur, pričom dobitie kreditu sa zase nepodarilo, tak sa obvinený U. B. spolu s A. Y. presunuli na čerpaciu stanicu Shell na adrese Malacky, U. XX, kde obvinený U. B. vykonal s uvedenou platobnou kartou platbu dňa 11.08.2019 v čase o 00.26 h na sumu 4,87 Eur, pričom dobitie kreditu sa ani tu nepodarilo, tak A. Y. odišiel preč, pričom obvinený U. B. sa presunul sám na čerpaciu stanicu Narspetrol na adrese Malacky, A. XX kde vykonal s uvedenou platobnou kartou platbu dňa 11.08.2019 M čase O 01 h na sumu 8,4 Eur, čím obvinený neoprávneným použitím platobného prostriedku spôsobil poškodenej sXmone B. celkovú škodu vo výške 47,17 Eur,

za čo mu bol podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2020, s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. a s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák, uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/84/2018 z 22.01.2020, právoplatný dňa 22.01.2020 vo výroku o treste ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň rozsudkom zaviazal obžalovaného na úhradu spôsobenej škody a to vo výške 57,17 eur v prospech poškodenej P. B..

Po vyhlásení rozsudku obžalovaný podal odvolanie, v ktorom uviedol, že dôvody svojho odvolania uvedie bližšie na verejnom zasadnutí. Prokurátor k odvolaniu obžalovaného stručne uviedol, že ho považuje za nedôvodné a všetky výroky súdu I, stupňa považuje za súladné so zákonom.

Nadriadený súd po preskúmaní veci nezistil žiadne vážne procesné vady konania predchádzajúce napadnutému rozsudku, ktoré by boli dôvodom pre jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí. Preto nariadil verejné zasadnutie, o ktorom upovedomil procesné strany. Obžalovaný U. B. bol o termíne konania verejného zasadnutia riadne upovedomený, pričom upovedomenie si prevzal dňa 08.09.2022 a bol zároveň poučený o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Obdobne bola poučená aj poškodená. Ani obžalovaný a ani poškodená sa napriek riadne a včas doručenému upovedomeniu verejného zasadnutia nezúčastnili. Odvolací súd teda vykonal verejné zasadnutie podľa § 293 ods. 5 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného U. B. a podľa § 294 ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti poškodenej P. B..

Na verejnom zasadnutí odvolací súd doplnil dokazovanie, a to oboznámením sa so spisovým materiálom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/84/2018, najmä trestným rozkazom zo dňa 28.09.2018, ako aj doručenkou o prevzatí trestného rozkazu a odporom obžalovaného proti trestnému rozkazu.

Zástupca krajskej prokuratúry uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a správny a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné avšak na podklade iných okolností, ako tých, ktoré namietal obžalovaný, nakoľko tieto by mohli byť dovolacím

dôvodom podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Tieto okolnosti by mohli byť dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného zákona.

Odvolačný súd z pripojeného spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 13.03.2020 obžalobu na U. B. pre prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, a elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2020 na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti odôvodnenia tohto rozsudku.

Samosudkyňa vo veci podľa § 353 ods. 1 Tr. por. vydala dňa 30.09.2020 trestný rozkaz, voči ktorému podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor. Súd I. stupňa následne vykonal hlavné pojednávanie dňa 10.05.2021 a to v neprítomnosti obžalovaného za splnení podmienok podľa § 252 ods. 2 Tr. por. Súd I. stupňa vzhľadom na neprítomnosť obžalovaného vykonal komplexné dokazovanie o vine a treste, a to prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Tr. por.. Následne súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní prečítal podľa § 263 ods. 2 Tr. por. výpovede svedkov P. B., B. Y., U. Y., A. Y., V. Y., prehral obrazový záznam podľa § 270 ods. 2 Tr. por. a vykonal listinné dôkazy podľa § 269 Tr. por., a to správu o vydaní vecí, správu VÚB, výpis z účtu, odpis z RT obžalovaného a rozsudok z pripojeného spisu 1T/84/2018, ktoré zhodnotil v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Odvolačný súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že konanie predchádzajúce napadnutému výroku rozsudku netrpí závažnými procesnými vadami, ktoré by mali za následok porušenie práva na obhajobu alebo nezákonnosť vykonaných dôkazov v zmysle dovolacích dôvodov. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní na súde prvého stupňa odvolací súd primárne poukazuje na okolnosť, že obžalovaný nepopiera svoju činnosť, keď predmetnú bankomatovú kartu, ktorá mu nepatrila, používal na čerpacích stanicích v Malackách. Namietal však okolnosť, že mu predmetnú kartu podal svedok Y.. Táto okolnosť však vykonaným dokazovaním bola vyvrátená, pričom zistený skutkový stav zodpovedá výpovedi svedka Y., ktorý popísal stretnutie s obžalovaným aj jeho pokusy o dobitie kreditu na mobilný telefón svedka potom, ako mu svedok odovzdal sumu 10 eur. Výpoveď svedka Y. je pritom potvrdená aj prehranými kamerovými záznamami s čerpacích staníc. Záznamy čerpacích staníc je potrebné považovať za objektívny dôkaz, do ktorého nevstupuje ľudská vôľa a predstavujú najmenej skreslený obraz o priebehu skutkového deja. Pokiaľ teda objektívny dôkaz je v súlade len s niektorou výpoveďou, tak logicky zosilňuje závery, ktoré je možné abstrahovať z takejto výpovede. V tomto kontexte je zjavné, že svedok Y. vypovedal o prežitom skutkovom deji, tak ako ho vnímal, pričom jeho výpoveď je podporená práve uvedenými kamerovými záznamami, ktoré jednoznačne preukazujú, že s bankomatovou kartou disponoval, manipuloval a snažil sa ňou zaplatiť práve obžalovaný U. B..

Práve z tohto objektívneho dôkazu je zrejmé, že súd prvého stupňa správne ustálil skutkový stav, a to na podklade riadne vykonaného dokazovania, ktoré bez najmenších pochybností aj podľa názoru odvolacieho súdu preukazujú vinu obžalovaného. V konaní pred súdom prvého stupňa bolo teda bez rozumných pochybností preukázané, že sa stal skutok ktorý uvedený v obžalobe, ako aj skutočnosť, že tento skutok spáchal obžalovaný.

Súd prvého stupňa správne poukázal aj na skutočnosť, že sa podarilo vyvrátiť obhajobné argumenty, keď obžalovaný namietal, že pokyny na nákup tovaru mu dával svedok Y. cez telefón. Z prehratých kamerových záznamov je jednoznačne zrejmé, že svedok Y. pred čerpacími stanicami iba postával, s nikým netelefonoval. Z kamerových záznamov je rovnako zrejmé, že netelefonoval ani samotný obžalovaný. Je teda vylúčený priebeh skutkového deja, ktorý popísal obžalovaný, nakoľko ani obžalovaný a ani svedok Y. s netelefonovali, a teda je vylúčené, aby obžalovaný prijímal od akejkoľvek tretej osoby pokyny na svoje konanie. Odvolací súd sa s týmito závermi súdu prvého stupňa v plnom rozsahu stotožňuje. Aj podľa krajského súdu je vylúčený iný skutkový priebeh stíhaného trestného činu, ako ten, ktorý ustáli prokurátor a následne aj súd vo svojom rozhodnutí.

K druhu a výmere trestu súd prvého stupňa uviedol, že po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom

prípade naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody a to predovšetkým s poukazom na zásady ustanovené v § 42 ods. 2 Trestného zákona, keďže v prejednávanej veci je odsúdený trestne stíhaný pre trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, teda skôr, ako Okresný súd Malacky rozsudok spisová značka 1T/84/2018 zo dňa 22.01.2020, právoplatného dňa 22.01.2020.

Podľa zásad ukladania súhrnného trestu však možno obžalovanému uložiť trest, ktorý nebude miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím. V tejto súvislosti súd konštatuje, že rozsudkom Okresného súdu Malacky spisová značka 1T/84/2018 zo dňa 22.01.2020, bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Súd prvého stupňa uviedol, že v predmetnej veci preto obligatórne uložil obžalovanému nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody. Zároveň postupujúc podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona bol trestným o činom najprísnejšie trestným prečin neoprávnené. vyrobenie a. používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2020, ktorého trestná sadzba je stanovená na Jeden rok až päť rokov. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd ďalej zisťoval aj pomer a závažnosť pohľadujúcich a príťažujúcich okolností. Pri posudzovaní pohľadujúcich a príťažujúcich okolností súd u obžalovaného nezistil možnosť použitia pohľadujúcej okolnosti, naopak obžalovanému príťažovalo, že spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin v minulosti odsúdený. U obžalovaného prevažoval teda pomer príťažujúcich okolností. V zmysle § 28 mesiacov. Takýmto spôsobom dospel súd k trestnej sadzbe 28 mesiacov až 5 rokov.

Súd obžalovanému v zmysle vyššie uvedeného uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, čo je na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. Takýto trest podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchatela a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest odňatia slobody predstavuje potrebnú represiu pre obžalovaného a bude tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivo zväží následky svojho konania. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovaného a jeho pomerom. Vzhľadom k tomu, že v predmetnej veci bolo potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody, súd súčasne s poukazom na ust. § 42 ods. 2 Trestného zákona, zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Malacky spisová značka 1T/84/2018 zo dňa 22.01.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili svoj poklad.

K druhu a výmere trestu však odvolací súd udáva, že pochybil súd prvého stupňa, keď obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody. Rovnako pochybil súd prvého stupňa aj vo výroku, ktorým zrušil výrok o treste Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/84/2018 zo dňa 20.01.2020 vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd sa po oboznámení sa s kompletným spisovým materiálom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/84/2018 zistil, že vo veci bol dňa 28.09.2018 vydaný trestný rozkaz, ktorý si obžalovaný prevzal 02.10.2018. Prevzatím trestného rozkazu nastúpili účinky § 42 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie súhrnného trestu. Inak vyjadrené, pre možnosť uložiť vo veci súhrnný trest, je rozhodujúci dátum 02.10.2018. Za všetky skutky, ktoré spáchal po dátume 02.10.2018, sa hľadá ako na recidívu a nie je možné k nim ukladať súhrnný trest.

Skutočnosť, že účinky vyhláseného rozsudku tak, ako to predpokladá § 42 ods. 1 Tr. zák. má aj doručení trestný rozkaz, vyplýva aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, pričom odvolací súd poukazuje napríklad na uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Tdo/63/2015, podľa ktorého uloženie súhrnného trestu prichádza do úvahy len v prípade viacčinného súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchatel za časť trestnej činnosti odsúdený, ak je možné k takémuto odsúdeniu prihliadať. Viac trestných činov je v súbehu len vtedy, pokiaľ medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci (hoci neprávoplatný) rozsudok, resp. doručení trestný rozkaz za nejaký trestný čin toho istého páchatela. O súbeh v uvedenom zmysle nepôjde, pokiaľ bol ďalší trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku (doručení trestného rozkazu). V tomto prípade je potrebné uložiť za trestný čin spáchaný po vyhlásení prvého odsudzujúceho rozsudku (doručení trestného rozkazu) samostatný trest.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa na rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/84/2018 nemal prihliadať, nakoľko v tomto konaní je stíhaný za skutok zo dňa 10.08.2019, a teda vzhľadom na vydanie a následné doručenie trestného rozkazu vo veci 1T/84/2018 dňa 02.10.2018 sa posudzovaný skutok považuje za recidívu a je obžalovanému potrebné ukladať samostatný trest.

Na podklade týchto okolností odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, nakoľko tento je nezákonný, a uložil trest neodporujúci Trestnému zákonu. Súd prvého stupňa pritom správne ustálil dolnú hranicu trestnej sadzby na 28 mesiacov a hornú na 5 rokov. Aj napriek tomuto konštatovaniu bol odvolací súd nútený uložiť obžalovanému trest vo výmere 20 mesiacov - teda pod ustálenú trestnú sadzbu, pretože v konaní absentovalo odvolanie prokurátora, ktorý rovnako súd prvého stupňa prehliadol existenciu trestného rozkazu v konaní 1T/84/2018 dňa 02.10.2018, a túto nezákonnosť súdu prvého stupňa nenapadol.

Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por. veta druhá, podľa ktorej v neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného. Uvedené ustanovenie Trestného poriadku zakotvilo do nášho právneho systému zásadu reformatio in peius. Pokiaľ teda rozsudok súdu prvého stupňa nenapadne odvolaním prokurátor, odvolací súd aj keď dôjde k zisteniam, ktoré sú v neprospech obžalovaného, nemôže v jeho neprospech zmeniť rozsudok ak nebol prokurátorom napadnutý.

Teda aj keď súd prvého stupňa správne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa §§ 36 a 37 r. zák. a následnú úpravu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., teda zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3, tak odvolací súd bol povinný práve v zmysle zásady zákazu reformatio in peius uložiť obžalovanému trest vo výmere 20 mesiacov. Spoločne tresty Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/84/2018 vo výmere 8 mesiacov a Krajského súdu v Bratislave 1To/46/2021 vo výmere 20 mesiacov tvoria výmeru 28 mesiacov (teda takú akú uložil súd prvého stupňa) Jedná sa však o samostatné tresty, ktorých spoločná výmera je v rovnakej výške, ako v napadnutom rozsudku a teda nedošlo k zmene rozsudku v neprospech obžalovaného.

Z hľadiska výroku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody síce súd prvého stupňa nepochybil, napriek tomu bol odvolací súd o tomto výroku povinný rozhodnúť opätovne, nakoľko odvolací súd obligatórne pri rušení výroku o treste zrušil aj výrok o spôsobe jeho výkonu a teda bol povinný o tejto okolnosti rozhodnúť opätovne.

Krajský súd teda postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por., zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.